

ԺԵ-ԺԶ ԴԱՐՈՒ ԿԱՐԵՒՈՐ ՏԱՂԱՐԱՆ ՄԸ ԼՈՍ ԱՆՁԵԼՈՍԻ ԳԱԼԻՖՈՐՆԻԱՅ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻՆ ՄԷԶ

Լոս Անձելոսի Գալիֆորնիայ Համալսարանի (University of California, Los Angeles) գրադարանի հայերէն ձեռագրաց հաւաքածոյին մէջ կը զանուի մէխնագարեան Տաղարան մը, որ բացառիկ արժէք կը ներկայացնէ թէ՝ իր հոգածութանքութիւնը:

Սոյն յօդուածով կը բաւականանեց տալ յիշեալ Տաղարանին նկարագրութիւնը և բովանդակութիւնը, հետազոտին մէկլով տաղարան քննական և սուստանսափութիւնը:

Տաղարանը կը բաղկանայ 114 թուղթէ, մէծութիւնն է 18×13 սմ., իսկ զրուած մասը՝ 13×9 սմ.: Գրչութիւնն է՝ բոլորդիր, զրուած ունե մէկանով, միասին, իրաքանչիւր էջի վրայ 23 տպով: Տաղերուն վերնապիրները, ինչպէս նաև տաներուն սկզբնապահը և հասարակ, զրուած են կարմիր Բանագրով:

Ձեռագիրը զրուած է երկու տարրեր գըրիչներու ձեռքով: Առաջին 98 թուղթիրը դրած է Մարգարէ անսունով գրիչ մը, որին նուրադիրն են, Շահնօմանին, որ վայելուած էն անձնին միոյ եւ յիշատակ ինոյ եւ իր ծնողաց, երկրորդ մասը (թղ. 94.- 114) զրուած է ոչ միայն տարրեր գրչուի մը ձեռտ գով, որուն անունը յիշատակութիւն չկայ, այլ նաև տարրեր որպէի թուղթի վրայ:

Մարգարէ գրիչին ձեռքով ընդորինակուած բաժինն մէջ կան երեք յիշատակաբաներ, որոնք արտադրուած են յօդուածին վիրշաւորութեան: Դժբանաբար, Մարգարէի դրած վերջինն եւ գիշաւոր յիշատակաբանը պահասաւոր է՝ թերթ ինկած ըլլայուն պահանուաւ: Ենթադրելի է, անշուշա, որ ինկած բաժինն մէջ յիշուած ըլլալու են դրութեան ժամանակը, վայրը եւ այլ մանրամասնութիւններ, որոնք անծանօթ կը մընան: Մեր ենթադրութիւնն է, գրչութիւննէն

դատելով, որ ձեռագրին այս մասը ընդօրինակուած է հաւաքարար մեջ զարու երկրորդ կէսին. իսկ երկրորդ մասը՝ թ. Ե. 1551 թւականին առաջ: Այս հաւատուամը կը հասաւուի ձեռագրին վերջին թերթին (թղ. 114-ի) վրայ դանուութ յիշատակադրութիւնով մը, որուն համաձայն Հայոց թ (1000+551) = թ. Ե. 1551) թուականին Տաղարանը պատկանած է Դափթ անունով վարդապետի մը, որ նոյն թուականին ձեռագիրը իրեւէ յիշատակ նուիրած է սփրանուունդ եւ հոգեւոր որդոյն իմոյ՝ կունզօյ անուն պատճեկին, որ է որդի Ալբամ Վոյթին...»:

Սոյոյ է նաև, որ ձեռագրին երկու մասերը նախացիս երկու տարրեր տաղարաններ եղած ըլլալու են, եւ հետազոտին իրաւուն միացուած եւ միասնաբար կազմուած: Այս պարագան կը հաստատուի անով որ առջին մասը ամբողջական ձեռագիր մըն է, որ կը վերջանայ զիխաւոր յիշատակաբանով: Ինչ կը վերտրերի երկրորդ ձեռագրին, անոր տառաջին տաղին սկզբնաւորութիւնը պահանար է, եւ յօդորդ տաղերէն եւս դասացած թուղթեր ինկած են:

Ձեռագրին կողը զրուշազարդ եւ կաշեպահ տափառէ է: Կողքին կոնակի ներքին մասը խախած ըլլարով՝ շրջու թերթեր (թղ. 10, 101, 102 եւ 111) կազմէն անջառուած են. իսկ կողքին վերջին նորոգութենէն առաջ՝ որու թիւով թերթեր ներքին լուսանցքի կողմէն ամրացուած են: Ձեռաղբէն կը պահին անորու թիւով թերթեր՝ 92-93, 93-94, 107-108, եւ 111-112 թուակիր թուղթերուն մէջնեւ: Թղ. 108-ի արտաքին լուսանցքի մասը կտրուած է՝ եւ տողավիրդի քանի մը գիրերը կը պահին. իսկ թղ. 112-ի երկուակրորդ մասը պահանուած եւ փրցուած է:

Տաղարանին փոքրաքանակ նկարագար-

դութիւնը զուրկ է գեղարուեստական արժեք։ Զեռագրի թղ. 27րդ վրայ կայ միջնակար մը, որ կը ներկայացնէ «Եռվասափ թագաւորը»։ Այս նկարին տակ բոլորզով գրուած եւ գծուարաւ ընթեռնելի արձանագրութիւնն է։ «Եթէցէթ ի Քըրիստոս զնկարով պատկերին զՄորգիս [մեղապարտ սորկաւուգ?】 յիշեալու։ Ասկէ զատկան նաև չորս փոքրիկ եւ անշուշն նկարագրումներ, նկարուած հատուածներու սկզբնաւորութեան (թղ. 1ա, 28ա, 68թ եւ 108ա), որոնք փոքրիկ խորաններ են՝ լուսանցքի զարգերով միտօնին։ Եւ վերջապէս՝ լուսանցքի առանձին զարդ մը եւս կայ թղ. 65թի գրայ։

Հեռազրին ներքեւի լուսանցքներուն վըրայ հետազային գրուած են էջաթիւերը. սուխայն, էջագրումը անձիշը ըլլալուն պատճառու։ Հարկագրուեցանք մեր ձեռքով նըշանակել թերթերուն ճշգրիտ եւ յաջորդական թիւերը։

Տաղարանին զվիտաւոր արժէքը կը կազմէ անոր բովանդակութիւնը։ Այսուղ ներկայացւուած են ո՞չ միայն միջնադարեան տաղասացներու ծանօթ երկեր, այլ նաև այնպիսիններ՝ որոնք, ըստ երեսայիթի, զարդ անձանօթ մասցած են։ Այս յօդուածով՝ մեր նպատակը չէ Տաղարանին մէջ գտնուող տաղիքը ասարկայ զարձնել քննական ուսումնասիրութեան՝ զանոնք բարզապատճով՝ արպագիր եւ ձեռադրային ազբիւններուն հետ։ Կը յուսանք այս աշխատանքը ընել յառաջիկային, առանձին գրութիւնով մը։ Առայժմ՝ ստորեւ կու տանք Տաղարանին բովանդակութիւնը, այն համոզաւով որ անշահեկան պիտի ըլլայ բոլոր անոնց որոնք կը անհազրանուին միջնադարեան հայ բանհիւութիւնով։

(1) Թղ. 1ա - 27ա. (Անվերնագիր. երկն է Յովհաննէս թէկուրանցիի «Արարածոց Մեկնութիւնը»)։

Սկիզբը.

Ես Յովաննէս նըւաստ ոգի,
Որ մականուն թըլգուրանցի,
Կամաւ իմով ի հոգ մըսի,
Բանս ժողովել ինձ յիշելի։
Ասու կարձարան հաւաքեղի

Յարարածոցըն Մովսէսի,
Մեկնեալ Վարդան վարդապէտի,
Բաղեալ ի հարցըն հոգելի...

Վերջը.

11. Նոյնական իւ Հոգւոյն Սըրբոյ անձառական կան, երգեցուք փառք եւ պատիւ այժմ յարիտան։ Եւ զանարժան եւ զեղկելիս թափառնան, զթըլգուրանցիս միշտ յիշեցէք հարք պատահական։

(2) Թղ. 28ա - 57ա. (Անվերնագիր. երկն է Առաքել Վարդապէտ Բաղեալ յիշեցիի «Տաղ Յովասափու»)։

Սկիզբը.

Յորժամ հայրն մեր երկնաւոր յերկիր հաւաքան, եւ բանն Աստուած իջևալ յերկնից մարդկան ինացաւ, ի խաչափայան եկալ սիրով բարձրացաւ, եղան ի զերեզման եւ փառօք յարևաւա...»

Վերջը.

... ի Թիվս Հայոց մեծաց որ ութ հաւաքան է, Ութուն եւ երեք ի նոյն յարաբարդեալ է, Ունայափ շինցաւ այս յեռաքիէ, Վարդապէտ կոշեցեալ բանից իւընդրողէ։

(3) Թղ. 57ա - 57թ. Տաղ խօրհրդաւոր ի Արտամետացոյ։

Սկիզբը.

Վայրի հաւկի մէր բռնած բերած եւ զրած էր ի նեղ զընդան...

Վերջը.

... Խնդրեցէք յԱստուածոյ որ Տէրն ողորմի իւն այս զարիսին, տայ ինձ թեւ։

(4) Թղ. 57թ - 58թ. Ի Յովաննէս Թլզուրանցոյ ասացիալ,

Սկիզբը.

Աստուած քարտպէաց եւ խրստ նսուոր,

Երբ որ շատեցինք՝ նա ապահակ ետուրք։
Ապահակ զայն ետուրք զիմանալիք։
Սուր, սուր, երկսայրի սուր։։։

Լուկ պարտ է արթուն կենալ, բայց ամէն ի
վերն է դրած։

(8) Թղ. 62ր - 65ա. Ֆրկայ ասացեալ
բան -

Ակիզը -

Պատգամն որ երես Աստուած Մովսիսի
Դու զայն մոռանաս,
Շնաս, գողանաս, սպանես,
Մուս երդումն ուսես և ուրանաս...։

Վերջը -

... Լաւ է որ գործովդ առնես,
Քան լեզովդ տուս և ոչ առնես.
Թէ չէ առնէն ծուռ բանի
Ի յատեան համար պիտի տաս։

(9) Թղ. 65ա - 66ր. Դարձեալ ի Ֆրկայ
ասացեալ -

Ակիզը -

Ի սուրբ սեղանույն վերայ քան զաղորն
այլ իրք չըսցնեն։
Զանգէան ու զվատուժն, եղբա՛րք, Աստու-
այշ(ն) երբ նըւիրեն...։

Վերջը -

Այ, ողորմելի Ֆըրիկ, իմացիր գհողւոյդ
շահ ու զին,
Որ մինիս մեծ ամօթով յորժան որ գհամա-
րըն ուզեն։

(10) Թղ. 66ր - 66ր. Տաղ ի Յավանէն
թլզուրանցոյ։

Ակիզը -

Ո՞վ մահ, քանի զքեզ յիշեմ,
Կու զոզամ ու սարսափիմ ես։
Զրկայ քան ըղբեզ ընդիւ,
Ամենայն լեզոյ յեղի ես...։

Վերջը -

Ա. Յովանէս Թըլզուրանցի,
Զուր կասես, զայլ ոք խըրատես,
Եօթանառուն տարի լըցիր,
Ի մեղաց մէջըն կացեր ես։

Վերջը -

... Մաքին Յովանէս, երբեք մինչեւ յո՞ւր,
Քանի ընթանա զու ի ճանապահ ծուռ։
Մի՞նչ ժամանակ ունի հազար բիւր։

(5) Թղ. 58ր - 59ր. Ի յևատել Վարդա-
պետ (Բաղիշեցոյ)։

Ակիզը -

Խանդակաթ սիրով, խանդակաթ,
Սիրտըս ժարաւեալ պասքի,
Այն զիս կու մաչէ...։

Վերջը -

... Ի ձեր սուրբ յազօթն, ի ձեր սուրբ դ
Ըզուէց Առաքելու միչէք, ըդձեզ կ'աղաչէ։

(6) Թղ. 59ր - 61ա. Տաղ ի Ֆրկայ ա-
սացեալ -

Ակիզը -

Ա չարի, երբ ծոխս ժարդոյն,
Զօրն ի բռն փորես նորա (Հոր).
Ցորժամ զու քակես ըզմարդն
Ցուշ թողուս որ դառնայ յոլոր ...։

Վերջը -

... Մօտ յևատուած արդար մի լաւ,
Քան դնալար հարուստ մեզաւոր.
Եղբա՛յր, ով երկիւզ ունի,
Մաւտ յևատուած է իիստ փառաւոր;

(7) Թղ. 61ա - 62ր. Տաղ ի Ֆրկայ ա-
սացեալ -

Ակիզը -

Մարդուն որ տալեզն ու բուրճն ի Փալաքըն
չէ ըլորդած,
Թէ չաս թէ քըշիկ ջանայ, թէ կորդի այլ
իիստ է ծըռած...։

Վերջը -

... Ոչ իիստ յըշտապիւ պիտի և ոչ անհոգ
ի վայր պարիկած,

(11) Թղ. 66ր - 67ր. Տաղ ի Նազաշ Եւ պիտիսոսէ ասացեալ.

Ակիզըք.

Անձն ի՞մ, քեզ վայ Հազար բերան, թէ խոռվ կենաս կամ ոի պահես, Զի խոռվարան է սաստան, ջանայ որ ըզսէրըն Հաստանն է.

Վերջը.

... Յայնժամ լինիս դու քրիստոնեայ, յոր ժամ խոցեն նա Համբերես, Եւ Քրիստոսի սիրուն Համար զես շարկածաց սոք Համբուրեն :

(12) Թղ. 67ր - 68ր. Դարձեալ ի Նազաշ Հէ.

Ակիզըք.

Ի՞նչ չահ է քուր դատիւն, Երր յօսար յերկիր տի առնին, թէ չահ թէ ըզսէկ ջանաս, քեզ միայն պատանքն է բաժին...

Վերջը.

... Գիտացի թէ լոզնորդ էի, նա մեզաց գետքն կու առնի, ի հոդ աշխարհին անկայ, չահ չըկայ քան զենն առնի:

(13) Թղ. 68ր - 70ա. Ի Նազաշ Եպիսկոպոսէ ասացեալ տաղ վասն զարիսի.

Ակիզըք.

Աստուծոյ մարդասիրին փառք յաւիտեան, Որ ստեղծեր է զարարածըն զանազան, Արևելք, Հիւսուս, Հարաւ, արեամբանեան, Մարդն ի վեր է թագաւոր եւ աննըման...

Վերջը.

... Նազաշն առաց, թէ զարիսի սիրոն է լըզնեռու, Քաղցըր լեղի թըւի նըմա եւ վարդըն՝ փուշ. Զինահար զարիսին խօսիր անոյշ, Ողորմութիւն տառ որ քակէ զմելացըն

(14) Թղ. 70ա - 72ր. Տաղ ի յԱռաքել Վարդապետէ Բաղիշեցայ.

Ակիզըք.

'Կանչ դըրէ՛ք բանիս' որ պատուական է, Նողոյ այլ մարմնոյ ուրախութիւն է ա.

Վերջը.

... Ես Առաքել մեզօք լրցեալ յաշխարհի, Որ զրբրուին չեղ վարդոյն սակաւ դովեցի, ի Գարրիէլ հրեշտակն օրինակցի, և ի հոյս Մարիստ ծըծնաւղն Յիսուսի է

(15) Թղ. 72ր - 74ր. Ոտանաւոր Երանելոյն Յորայ.

Ակիզըք.

Վահ էն աւուրին որ ես Եղայ ի յայս մեղաւոր յաշխարհս անկայ, Աստուծած ստեղծեաց զիս բարեզործ եւ ես յիւր բարոյն մահրում ելայ...

Վերջը.

... Յորքն հասու իւր մուրատին, Աստուծած ըզձեր մուրատին տայ. Բէրտն մ'առենք թէ հայր մեղայ, Աստուծած ըզձեր մեղքըն չիիւայ:

(16) Թղ. 74ր - 75ր. Ի Խաչատուր Կեշանեցւոյ բան յարմարաւոր եղողիի խրատաւոր.

Ակիզըք.

Այս կեանքոն է յերազ նըման եւ խարոզ անզերծ յանդիման, Բնութիւնս որ հասու մարդոյս, սաստանայ ի յանզունդո ի զընդան...

Վերջը.

... Փերկէ ի հըրոյն ըզմեղ եւ չըտագ ճարակ գեւենի, Քաւիչ է գրկիչն Յիսուս, ինքն աւրշնեալ փառք հայրենի:

(17) Թղ. 75ր - 78ր. Նորիմ կեշանեցւոյ Խաչատուր Վարդապետի ասացեալ բան եւ օտանաւոր խրատական.

Ակիզըք.

թէ մարդ ես եւ միտս ունիս, Ես տամ քեզ խըրատ մի քանի:

Դու բա՛ց ըզրտի ականջդ
Եւ դըրէ ի սիրտ է հոգի...

Վերջը.

... Ի դատողական աթոռքն
Նստի ի կայ Առնայի,
Եւ դադանիք գործոց յայտնին
Յանկաչառ մեծ Հրապարակի:

(18) Թղ. 78թ. ~ 83ա. Ատամաւար վասն
դատաստանի աւուրս հասուցման չարայ եւ
բարոյ, արպէս վկայէ Սօւրբ Աւետարանն
Քրիստոսի, ի Թորոսւ.

Սկիզբ.

Յորժամ առարեջըն գըշերդին, Արկինք և
Կրկիր ինոնարհնեան,
Եւ կատարին կամք եղելոց որ արարածըըն
Հրանեան...

Վերջը.

... Թորոս յիշէ զօրն ահադին երբ ժողովին
ի գտառառան,
Ի յայն ահեղ Հրապարակին ուր է լեզու եւ
պատասխան:

(19) Թղ. 83ա ~ 84թ. Երկո՞յ վասն կա-
տարածի, յայտար Զորդորենի. Եղրտի
պատմագիրն Հրէից. ԺԷ նշան որ լինելոց է
զիմի Ցեղութն (ի Թորոսէ).

Սկիզբ.

Զեզ ձանուցեմ, Եղբայր, լլու որ լինելոց է
յան նեռան,
Նախ քան զզալուատըն Քրիստոսի, որ գայ
փառօք ի գտառառան...

Վերջը.

... Այս փոփոխութն է որ յայտնի երկինք և
երկիր նոր կերպարան,
Որ կահցելոցըն ցուցանէ, յայտնէ զայմուս
եւ դապադայի:

(20) Թղ. 84թ. - 86ա. Երգ վասն ազա-
հուրեան որ այլոց քարոզեմ եւ ես ոչ առ-
նեմ (ի Թորոսէ).

Սկիզբ.

Աղաւեղացայ իաւար մեղօք քան ըղկին պոռ-
նիկն Արախու,
Մոռացայ զուխտն աստուածեղին վասըն
մեղաց և անշափ չարոյ...

Վերջը.

... Գիրիք Թորոս, մըսոօք յիմար, քեզ դա-
տաստան կայ և աւք մահու,
Ի յայն ահեղ Հրապարակին՝ ինչ չստ հա-
մար ունիու տալու.

(21) Թղ. 86ա ~ 87թ. Պատմութիմ վա-
սըն Թժան հոգլոցն զոր ազգեմիք ի սակարի-
մաց մրտաց, զոր լուաք փաքր ի շատէ
յասուածային զրոց՝ որ ելանն ի չարրարդ
երեշտակաց վասն երգեցողացն. ասացու ի
Թորոսւ.

Սկիզբ.

Ի յան սուեկծմանն արարածոց՝ որ գոյա-
ցոյց զայս ամենային,
Աղոց եսուր իշխանութիւն, հողմ ու քա-
մոյ արար սահման...

Վերջը.

... Այս պատուհանք նև յիմարացն, որք զո-
ղանէնն և յիմարանան.
Ոչ որ քամուն յիշունց տոէ՝ նա է կայէն
եղբայրատպան:

(22) Թղ. 87թ. - 88թ. Որք ասացեալ ի
Ֆրկայ.

Սկիզբ.
Տէրըն զիս պատուեց դիմօք, պատուական
պայծառ պատկերաւք,
Ես զայն աղանդի ողջմաւք թաւալեալ ար-
եամբ շաղախաք...

Վերջը.

... Լացէք զիս ամէնքդ ողրօք, որ շկացի
աւրիկ մաւրինօք,
Ոչ մեղայ ասի կամօք, ոչ լացի կաթիկ
մարտասուսւք:

(23) Թղ. 88թ. - 89ա. Նորի նոյն ասաց-
եալ ի Ֆրկայ.

Ակիզը.

Բանն որ յառաջ քան զյափսեան
Յւրէնից յերկիր խոհորհցաւ,
Յորժամ բացա ակըն Հոգոյս,
Քրիստոս ի մէջ մեր յայտնեցաւ...

Վերջը.

ԱւԱլքնէ զամէնքը Հառասար,
Որ ի խաչին բենենեցաւ.
Զայն երաթարիք որ մօռնամք,
Որ զայս ամէն մեղ կամեցաւ:

(24) Թղ. - 89ր - 91ր. Տաղ զարիպի ի Զա-
տիրիայ նրիցու.

Ակիզը.

Ի քն Տէր Հայոց Հայր զըթական,
Պարզէնեայ ինձ իմաստ ականան,
Երդել բան վասըն զարիպութեան
Որ մինի ի յերկիր Հռոսսան...

(25) Թղ. - 91ր - 92ր. (Անյերնագիր).

Ակիզը.

Յորժամ Ալտամ ստեղծեցու զերդ զարեզո-
կն էր,
Խւրոյ պարողին կերպին նըման էր,
Հոգի, միտք եւ մորժին յատուկ ի նմանէր,
Որպէս երեք անձնա բընութեամբըն մի էր
[...]

Վերջը.

... Յամենայն ևղելոց քեզ գոհութիւն, Տէր.
Ի քեզ եմք յուսացել՝ զի գոյ եւ մեր Տէր.
Զի գոյ եւ ապաւէն, յոյս եւ կենաց, Տէր.
Եւ քեզ միշտ դու... . . (Թերթ կը պակսի):

(26) Թղ. - 93ա - 93ր. (Անյերնագիր).

Ակիզը.

Աւընութիւն անճառ չնորհաց Տէր,
Արեւ լուսատու տաճար Աստուծոյ,
Բարոյն բարունտական թառամ վարդոյ
[...]

Վերջը.

... Փառք քեզ առաքեմք յամէն բերանոյ,
Քրիստոսի ծրանազ մայր անճառ լուսոյ:

(27) Թղ. 94ա - 107ր. (Պատմութիւն
որբոյն Գրիգորի Լոսաւորչին, արարեալ
Ալտքել Վարդապետին Բաղչշեցոյ):

(Այս երկին առաջին զլուկը, որ կը
պատմէ Ս. Գրիգոր Լոսաւորչի ծնունդն
ու կեանքի առաջին շրջանը, կը պակսի ներ-
կոյս ձեռագրին մէջ: Պատմութիւնը կը վեր-
ջանայ շվասն ննջան Սրբոյն Գրիգորի գը-
լուփով. սակայն վերջին քանի մը թերթերը
կորուած են: «Նիշտերորդ չորշարանք
որբոյն Գրիգորի Լոսաւորչին Հառուածին
կը յաջորդէ ԱՄեռնան շարշարանք Գրի-
գորի զլուկը. Հետեւարար, կը պակսին
նաև վեցերորդին մէնչեւ տառներորդ չար-
շարանքները նկարագրող Հառուածները»:)

(28) Թղ. 108 - 112ա. Տաղ եւ որ գոչ
ֆարոզ ներսէսի հայրապետի գուացեալ
համանայից.

Ակիզը.

Աւրհնեալ անուն անճառ Աստուծոյ մեծին
բանին Հաւը եւ որդոյ նոցին փառակցի...

(Այս տաղէն կը պակսին քանի մը թեր-
թեր. իսկ վերջին թերթին երկու-երրորդ
ժամը փրցուած է):

129) Թղ. - 113ա - 114ա.

Միշտէս վերեւ յիշուեցաւ, այս տաղին
առաջին թուղթը մեծ մասամբ փրցուած է: Թուղթին պահպանուած մասէն կը հետեւ-
ցուի, որ Յովհաննէս Երզնկացի տաղասացի
ծանօթ «Տաղ Ալտամայ, Պուլզ Վարդապետի
առացեալ է» ոտանաւորն է):

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆՆԵՐ.

(1) Թղ. - 27ա. «Զմարդարէ անարժան
գրիչս յիշեցէ ի Քրիստոս եւ Աստուծան որ-
դորմի առացէց: Նա եւ զնաւզաց իմոց
նուրադինն եւ Շահովթանին, եւ քըւերն իմ
Շահնիզարին եւ Աստուծան զձեզ յիշէ յիւր
միւսնակամ գալուստն. ամէն:

(2) Թղ. - 27թ (գրուած Յովհասափ թագա-
ւորի նկարին ներքեւը).
«Ելչեցէք ի Քրիստոս զնկարող պատկե-
րիս դՍարդին (մեղապարտ սարկաւագ?)
յիշեալ»:

(3) Թղ. 57ա. (գրուած Առաքել Բաղիկյանի և Տիգրան Քաջազնուածականի սեպական մատուցութեան)։

Առաջին աղաւեմը ըզձեղ որք եղանակէց նւ քաղցրածայն լեզուաւ սերով զայտ երդէք, Զիս եւ զիմ Նընչեցեալս յաղօթս յէշեցէք, նւ թողութիւն մեղաց մէրոց Հայցեցէք։ Զդժուու եւ զիփիարկողս պատմութենի Զյավասակ արքայի սուրբ ճըզնաւորի։ Ընթերցող եւ մասող սուրբ պատմութենի, Սիւցէք ի Տրիստոս զՄարգարէ փանաքի, նւ Աստուած ըզձեղ յիշ յաւուրն աւելից։

(4) Թղ. 93թ. (Մարգարէ գրէւի գլխաւոր յիշաւութիւն)։

«Փառք ամենասուրբ Երրորդութեանն հօր եւ որդոյ եւ հոգույն սրբոյ. Ամէն։ Շիր եւ կարողութիւն ակար անձին իմոյ, Մարգարէ սուսանուն կրօնաւորի, ո՞ւ դրէսի զայ ի վայելամն անձին իմոյ, եւ յիշատակ հոգոյ իմոյ եւ ծնօցաց իմոյ՝ նուրադինն եւ Շահութանին, եւ Եղբաց իմոյ՝ Շահութարին, Գուլաղին եւ Խուզաբաշին, եւ Եղբօր որդոցն էնիսա. . . » (Քերթ իշկած)։

(5) Թղ. 114ա.

«Փառք ամենասուրբ Երրորդութեանն հաւը եւ որդոյ եւ հոգույն սրբոյ, այժմ! եւ միւտ։

«Առաջ՝ եւ անարժան ի յանարժանից, եւ փանագիս ի բազմաց, եւ անպիտան ի բազրեւեաց, եւ անբան ի բանաւորց, աղզէտ եւ անպիտան, մեղասէր եւ տառապեալ, եւ ձեզ ամենեցուն երես ի մտխիր, եւ զլուխ ի զետին վաթար ծառայութիթ սուսանուած, միայն անուածը վարդապետուածու նառու լի եւ առաս սրբի և օժար կամովէ իմութ զատկա Տաղարան, փոքր

ի շատէ յիշատակ չնորհեցի սիրասնունդ եւ հոդեւոր որդոյն խոյ՝ խանգայ անոն պատահեկին, որ է որդիկ Ալյամ Վոյթին. զի պահեսցէ յիշատակ ի ծառայէս, հանապազ իրանակէ և յիշեսցէ մի ողործեալի գմեղաւարուած Բայց լունի հրաման, ոչ ծախելոյ, ոչ մարդոյ տալոյ, այլ պահեսցէ աղդէ յազդ եւ յորդոց որդիս, յիշատակ անջինի. ամէն։ «Ի թգ. թ (1000+551 = 1551)։»

Զեռագրին մէջ կան նաև հետազային դրուած հետեւեալ յիշատակարութիւնն անբը։

Թղ. 93թ (Ներքեւի լուսանցքին վրայ՝ նոսր գրով) — «Ասովին աղջիկ եղաւ թիվին թձին (=Յ. Ք. 1876)։ Յովհաննէս ողայ եղաւ թիվին թ (...)։»

Թղ. 94թ (Ներքեւի լուսանցքին վրայ՝ նոսր գրով) — «Հայոց Վերդինի։»

Թղ. 113ա (Ներքեւի լուսանցքին վրայ՝ նոսր գրով) — «Աւագել որզին Սերայի առողջին Միզայ խան (աղճառուած, եւ հետեւարդ վերծանումը անօտոյդ)։»

Թղ. 114ա (Ներքեւի լուսանցքին վրայ՝ նոսր գրով) — «Ալշային աշխեղու (...) թը-վին թձին (=Յ. Ք. 1709)։ Ալյոյին եղաւ, թիվին թձին, իշլիլ Դուխիկ ողայ յերտ (...)։ թիվին (...)։»

Թղ. 114թ — Ամբողջ Էլլ գրաւող յիշատակագրութիւնն ար, գրուած կողմ եւ անընթեռնելի հօսր զիրով։ Ասոր կը յաջորդէ Ներքեւի լուսանցքին վրայ, արտաքան տառութ անրիթեռնելի արձանագրութիւն մը։

Բաց ասոի, թղ. 46թ-ի վրայ կայ արարական տառերով կնիք մը, որ հաւանաբար թրբական կամ պարսկական դրամի մը գըրուժն է։ Նոյն կնիքը կայ նաև թղ. 47ա-ի վրայ՝ աւելի ազօտ վիճակի մէջ։

ԱԼԵՏԻՄ Գ. ՍԱՆՃԵԱՆ

Հայադիտական Ամբիոնի Վարիչ

Լուս Ամճելոսի Գալիֆորնիոյ
Համալսարան